

ЩО ТРЕБА ЗРОБИТИ, ЩОБ УСЕ БУЛО ЗРОБЛЕНО?

Нотатки із засідання колегії райдерждадміністрації

«Про підсумки роботи галузей господарського комплексу району в 2002 році та завдання на 2003 рік», «Про підсумки роботи виконавчих комітетів сільських і Млинівської селищної ради по здійсненню делегованих повноважень органів виконавчої влади у 2002 році», звіт головного лікаря району В.А.Ковальова про хід виконання розпорядження голови райдерждадміністрації № 28 від 1.02.2002 року «Про заходи щодо виконання національної програми боротьби із захворюванням на туберкульоз на 2002-2005 роки». Саме ці питання обговорювалися на черговому засіданні колегії райдерждадміністрації. Із відповідними інформаціями виступили начальник відділу економіки райдерждадміністрації Світлана Ситник, заступник голови райдерждадміністрації Ганна Худик, головний лікар району Віктор Ковальов. Інформації були обширні, густо пересписані цифрами і фактами з обов'язковими у даному разі елементами аналізу. Виступи, без сумніву, заслуговують на увагу і будуть опубліковані в найближчих номерах часопису. Сьогодні ж увазі читачів пропонуємо лише стислі нотатки із розмови, що відбулася того дня.

Отже, як би казенно не звучали перших два питання, вони дають своєрідну оцінку нашим старанням. Іншими словами - йдеється про те, що ми робили торік і що потрібно зробити, щоб у цьому році все було зроблено так, як слід.

Промислове виробництво в районі, як відомо, переживає далеко не кращі часи. Від колишніх маслосирзаводу та заводу продтоварів, меблевої фабрики залишилися хіба що тільки назви та виробничі приміщення, де давно гуляє вітер. Реанімувати виробництво найближчим часом навряд чи вдастся. Адже інвесторів на ці об'єкти і калачем не заманиш. На цьому досить похмурому тлі чи не єдино гордістю району є приватне підприємство «Дебют», котре, виробляючи консерви та згущене молоко, з усіх намагається втриматися на плаву. Відчутно втрачають позиції КСП «Комбікормовий завод», ДП «Бокіймівський комбінат

хлібородуктів», Млинівський «Агротехсервіс». Щоправда, не всі так звані обслуговуючі підприємства опустили руки. Ще є виробничий вогнишко у поштовиків та електрозв'язківців, зажевріла надія в районному споживчому товаристві, вдається зводити кінці з кінцями приватному підприємству «Вікторія». Одне слово - ще не все так погано у нашому домі, в тому числі й у селянському. Хоча, якщо відверто, в аграрному секторі економіки справи аж ніяк не кращі, ніж у промисловості. Реформи тут протікають досить болісно. Далеко не всі новостворені агроформування виправдали надія селян. Люди на перших порах ухопилися за земельні пай, а тепер бідкаються. Зачухали потилиці й інвестори, котрі, взявши в оренду пай, забули (чи й не знали), що легкого хліба не буває. Навіть тоді, коли він уродить. Яскравий приклад - минулорічна жнива. Земля немов би змилостивилася, віддячивши щедрим урожаєм. Але цінова і кредитна політика загнали селян у глухий кут. Непереліків стало навіть тим, котрі ще вчора вважалися економічно стійкими. Нині чимало керівників агроформувань готові розірвати з селянами договори оренди земельних пайів, дехто заборгував їм значні суми грошей.

Керівників деяких формувань на засіданні, як то кахутъ, піднімали. Зокрема, Михайла Касянчука із СВК «Промінь». Із 632 гектарів землі, що знаходить у віданні згаданого кооперативу, лише на 30 торік посіяли озимину, на 35 гектарах провели зяблеву оранку. Нині тут отримують всього... 5 голів ВРХ.

Безперечно, Михайло Касянчук називав і об'єктивні причини такого стану справ, обіцяв якось вплинути на ситуацію. Але оце «якось» зводилося лише до примарних надій на примарного інвестора. Якщо ж цей інвестор буде таким, який був, приміром, у ДП «Агенда», то він принесе не стільки користі, скільки шкоди. Адже, зваживши на пояснення керівника «Агенди» Степана Денисюка, можна зрозуміти, що львівський пан добряче ошукав селян. Тепер вони зираються передавати його до суду. До речі, подібне

готові зробити також ті селяни, що мали господарські стосунки із Петром Хомичем, котрий торік керував на території району декількома бурякоприймальними пунктами Городівського цукрового заводу. Шановний Петро Миколайович закрутів таку карусель, від якої голова йде обертом. Але тим не менше з людьми він за здану продукцію не розрахувався і сьогодні вони готові порвати його на шматки. Втім, на засіданні колегії Петро Хомич обіцяв віддати борги. Проте від обіцянок ошуканим людям солодше не стане...

Серйозна критика прозвучала на колегії на адресу керівника Млинівського «Агротехсервісу» Антона Шиманського, дісталося на горіхи і начальнику управління сільського господарства і продовольства Валерію Борищкевичу. Зокрема, голова райдерждадміністрації Сергій Костючко наголошував, що сучасний керівник повинен володіти ситуацією, що склалася на аграрному ринку, детально вивчати попит і пропозицію, робити все для того, щоб ефективно використовувався наявний виробничий потенціал.

Стосовно виконання делегованих повноважень органів виконавчої влади, про які йшлося на засіданні колегії, то це питання можна коротко охарактеризувати так: представники влади на місцях повинні контролювати ситуацію, що склалася в підпорядкованих населених пунктах, а не бути стрілочниками, відправлюючи транзитом селян обібрати пороги вищестоящих органів. Адже навряд чи знайдеться добрий дядя, котрий приде в село залатати стріху на клубі, нарубати дров старенькій бабусі чи засипати на вулиці калюжу. Село ж бо має голову, а голова на те, щоб думати...

Загалом засідання колегії відбулось у діловій атмосфері, з кожного розглянутого питання прийнято відповідне рішення. У роботі колегії взяли участь голова районної ради Василь Дмитрук, заступник голови ради Ігор Загоруйко, начальники структурних підрозділів райдерждадміністрації, сільські і селищні голови, керівники підприємств, організацій, агроформувань та інші.